

**DE SAMVIRKENDE
SOGNERAADSFORENINGER**

Adr. Kl. Berntsen, Rigsdagsbygningen.

København, den 25. August 1925.

Til Erhvervsministeriet.

Som Svar paa det høje Ministeriums behagelige Skrivelse af 8. ds. tillader jeg mig at fremsende Svarskrivelse, der i Dag enstemmigt er tiltraadt af »De samvirkende Sogneraadsforeningers Bestyrelse«, som bestaar af Formændene for samtlige Amtssogneraadsforeninger i Danmark.

Ærbødigst

Klaus Berntsen.

Til Erhvervsministeriet.

I Skrivelse af 8. August d. A. (J. Nr. 194 D/24) har det høje Ministerium anmodet »De samvirkende Sogneraadsforeninger« om en Udtalelse med Angivelse af Foreningens Syn paa Valutaspørgsmaalet, derunder saavel Virkningen af den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen som Spørgsmaalet om en Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal samt om, hvorledes Vanskelighederne ved Kronens endelige Fæstnelse bedst vil kunne afbødes.

Saaledes foranlediget skal Bestyrelsen for »De samvirkende Sogneraadsforeninger« tillade sig at udtale:

1. at man med Tilfredshed har iagttaget, hvorledes den af Lovgivningsmagten sidst vedtagne Valutaordning har været en medvirkende Aarsag til en jævn Stigning i Kronekursen, og Foreningen nærer den Anskuelse, at det ubetinget vil være det for Samfundet i det hele taget bedst tjenlige, hvis Kursen fremtidigt kunde fortsætte med en jævn Stigning, indtil Guldpariteten opnaas; thi en fortsat aarlig Usikkerhed, som den man nu længe har levet under, er i Længden utaalelig og kan kun virke forstyrrende og skadelig for alle Erhverv. Det er vor Overbevisning, at den danske Krone hele Tiden har været bedre end dens Rygte, men der er talt og skrevet altfor ofte om den og til Tider tilmed paa en saadan Maade, der uvægerlig maatte svække Udlandets Tillid til den. Nu er det en glædelig Kendsgerning, at dette Forhold har forandret sig, og Tilliden til den danske Krone er ved at vende tilbage. Det maa derfor være magtpaaliggende, at der ikke foretages overilede Skridt, som kan virke forstyrrende for Kronekursens fortsatte normale Stigning.
2. at man er af den Anskuelse, at Diskontoen under de nuværende Forhold er for høj og endnu — trods den igaar foretagne Nedsættelse — er for høj; især da de